

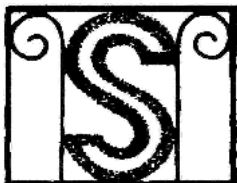
	Strana
Z jednání staršovstva	2
Pomeyrol	2
Rozhovor se sestrou Jarmilou Tichou	4
Silvestr s mládeží	5
Radost – téma silvestrovského setkání	6
Kalendář na únor	8

Podle čeho se mám rozhodovat?

Pán Ježíš v Kázání na hoře blahoslaví chudé v duchu, plačící, tiché, hladovějící a žíznící po spravedlnosti, čistého srdce, milosrdné, tvůrce pokoje a ty, kteří trpí pro spravedlnost. Kdysi dávno, asi v 17 letech, jsem slyšel výklad těchto veršů od Bláži Šourka. Zaujalo mě tehdy (a dodnes si to pamatuji), že Pán Ježíš v těchto verších blahoslaví lidský postoj nikoli stav. To, o čem zde čteme, to jsou lidské postoje. Postoje, které Pán Bůh chválí. Chudí duchem mohou být ti, kteří ve svém duchovním životě došli daleko a pochopili, že mají prázdné ruce a také, že v bohatství věcí nemusí být právě štěstí; plačící může být ten, kdo v pokoře uznává, že není dokonalý, obrazně řečeno - pláče nad svými hříchy, dokáže je přiznat; tichý může být ten, kdo nekřičí stále já, já, já, ale dokáže ztichnout a naslouchat Bohu i bližním; hladovějící a žíznící po spravedlnosti - tento postoj netřeba vysvětlovat; čistého srdce jsou lidé, kteří si na nic nehrají, říkají, co si skutečně myslí, nestylizují se do nějaké role, člověk s nimi ví na čem je, nelžou; milosrdní jsou ti, kteří mají opravdový soucit s potřebnými a účinně podle svých sil jim pomáhají; tvůrce pokoje jsou ti, kteří vytvářejí podmínky, aby mohl nastat pokoj; a trpící pro spravedlnost - tento postoj také netřeba nějak vykládat.

Člověk se v běhu života stále dostává do situací, kdy musí hodnotit druhé a pak se pro někoho rozhodnout. A mnohdy je zmatený. Říká si, kde je to měřítko, podle čeho mám hodnotit. Přiznám se, že se do takových situací dostávám často. Zapomínám, že nám Pán Ježíš to základní měřítko dal. V uplynulých týdnech bylo u nás doma nejdůležitější téma, „prezidentské volby“. Komu dát hlas? Pro koho se rozhodnout? A opět mně zaznělo jako velké osvobození právě Ježíšovo slovo. Je tam osm postojů, které se Pánu Bohu líbí. Nejsou mezi nimi národní zájmy ani ekonomická prosperita, ani to, jak člověk vypadá a umí mluvit, ale jestli je pokorný, jestli se mu dá věřit, jestli touží po spravedlnosti a účinně pomáhá potřebným atd. Opět mě ta slova osvobodila. Nikdo měřítkům Božím nevyhoví zcela. Ale někdo se k nim blíží víc, jiný méně. A tak jsem se zahanbením znovu došel k velké pravdě, že je třeba víc číst Bibli, že platí, co známe z písně Voskovce a Wericha: „čtěte Bibli, tam to všechno je.“

Petr Hudec

Výtah z jednání staršovstva

– čtvrtek 10. 1. 2013 (zkráceno)

- od února se budou porady konat zpravidla 1. čtvrtek v měsíci
- informace o DVD Milujte své nepřátele, M. Študentová
 - grafická úprava obálky, bookletu, pravděpodobný náklad cca 1.000 ks, proběhne výběrové řízení na výběr tiskárny pro tisk textů a lisování DVD. Mělo by to vyjít do konce ledna.
- probíhá akce Víno z Nosislavi, z Nosislavi jsme obdrželi děkovný dopis za příspěvek na PF a pozvánku k účasti 21. 4. 13 na slavnost položení základního kamene domu seniorů
- farářský kurs – Téma: Krása (od 28.1. do 1.2. nebudou sborové aktivity vyjma Našich pěvců)
- datum výročního sborového shromáždění bylo stanoveno na 10. 3. 2012
- domluva slibu staršovstva
- informace ze Střediska Diakonie Stodůlky – byl problém obsazení pozice vedoucí pracovní dílny, paní Müllerová byla odvolána mimo jiné z důvodu, že nesplňuje kvalifikační předpoklady, není sociální pracovnice, prozatímní vedoucí byla pověřena s. D. Caldová
- sbírka na JTD – 3029, sbírka na seniorátní Diakonii Kobylisy – 2706 Kč
- sbírka na bohoslovce a vikariát – Boží hod 7.249,--
- koncert vděčnosti vynesl 6.000,-posláno na Diakonii Stodůlky, navíc odesláno ještě 23800 (výtěžek z obrazů H. Härtela)
- bylo rozhodnuto ukončit běžný účet u CS, od února bude funkční pouze číslo u Fio
- nutno provést včas inventuru
- bylo zakoupeno skartovací zařízení
- heslo roku s úvahou SR bude vyvěšeno na nástěnce
- pro velký zájem bude dotisk brožury Zastav se...

Pomeyrol

O letošních prázdninách jsem strávila necelé tři týdny v Communauté de Pomeyrol, křesťanské komunitě Sester z Pomeyrolu v Provence. Dověděla jsem se o ní díky své kmotře Evě Kusákové, která zde taky byla.

Z mé strany to byl trochu výstřel naslepo, protože jsem o ní moc nevěděla. V průběhu pobytu jsem se ale mnoho o Pomeyrolu (a nejen o něm) naučila. Už při příjezdu jsem byla překvapená. Budovy komunity nebyly žádná ponurá klášterní stavení, ale šlo o několik nižších domů ze světlého kamene, typických pro Provence. Uprostřed celého pozemku byl navíc malý vrch, na který se o Velikonocích chodí ráno zpívat. Brzy jsem se seznámila se sestrami i s dalšími lidmi, kteří se také přijeli na nějaký čas podílet na společném životě v křesťanském kruhu. Pomeyrol je sice spřátelená komunita se známou Taizé (akorát na rozdíl od ní je většinou protestantská), ale návštěvníků je tu méně. V době mého pobytu v komunitě našťestí zrovna probíhal několik dní sjezd *compagnons*, což jsou lidé, kteří

sdílejí stejný duchovní život jako sestry ve svém rodinném a profesním životě. Díky této příležitosti jsem měla možnost seznámit se s dalšími milými lidmi.

V Pomeyrolu jsme se věnovali jak duchovní stránce, tak i práci. Práce bylo vždy dost, především v zahradách a v kuchyni, a i když to mnohdy v letním horku není vůbec snadné, o to víc se člověk může věnovat vlastní myšlenkám. Do kaple jsme se scházeli čtyřikrát denně: ráno, v poledne, večer před jídlem a v půl desáté k večerním modlitbám. Takováhle změna denního režimu mi opravdu moc vyhovovala - dnešní uspěchané společnosti přinese hlavně potřebný klid. Z nějakých rituálů toho moc v Pomeyrolu nenajdete. Snad jen to, že se v pátek dodržuje jednoduchost jídla a oběd se odehrává pokud možno v tichu, aby se nenarušila nálada z poledních bohoslužeb, při nichž se modlí modlitba Páně. V neděli je v komunitě slavnostní a radostná nálada. Po poledním shromáždění v kapli se z ní vychází za zpěvu písní. Často sem zajdou i lidé ze zdejší vesnice. Krásný zážitek jsem měla i z bohoslužeb v nedaleké románské kapli Saint-Gabriel z dvanáctého století. Nejenže je to úchvatná budova obklopená olivovníky, ale navíc jsme ještě zpívali za flétnového doprovodu některých sester.

V Pomeyrolu mě nejvíc oslovila možnost sdílení s ostatními. Ať už se jedná o čas v kapli, společné jídlo nebo práci. Byl to krásně prožitý čas, který jsem tu strávila, a snad sem přijedu zas za rok.

Karolina Härtelová

la Chapelle Saint-Gabriel

V březnu oslaví svoje životní jubileum dlouholetá členka našeho sboru, sestra Jarmila Tichá.

Při této příležitosti jsme sestře Tiché položili několik otázek.

Můžete nám něco říct o svých rodičích?

Narodila jsem se 1.3.1933 (Jarmila Ottová) evangelickému tatínkovi, komerčnímu inženýru, který služebně dosti cestoval před válkou i po válce a katolické mamince. Žili jsme v Praze Dejvicích. Jako dítě jsem chodila do průvodu na Boží tělo s troušením květů ze strýčkovy zahrady v Poděbradech, kde žili rodiče matinky.

Kdy jste začala chodit do dejvického sboru?

Do evangelického sboru v Dejvicích, což byla pouze kazatelská stanice sboru salvátorského, jsem se dostala někdy před koncem války s přípravou na confirmaci, která se uskutečnila v mých 13 letech u Salvátora. Zúčastnila jsem se potom několik let schůzek mládeže i hezkých výletů.

Postupem času se dejvický sbor osamostatnil a sídlil nejprve na stejném místě ve Wuchterlově ulici, později na naší současné adrese.

Na které okamžiky sborového života ráda vzpomínáte?

Mám mnoho hezkých vzpomínek na bývalé faráře - Miroslava Krejčího (za totality na čas ztratil souhlas), Jana Čapka (křtil mého syna Ivana Prachenského), Daniela Henycha (s kterým jsem díky našim dětem vzdáleně příbuzná), Miloše Rejchrtu a nyní si vážím přátelství současných farářů Hudcových.

Proč jste zůstala svému sboru věrná i po přestěhování na Pankrác?

Jsem členkou sboru cca 67 let, proto i po přestěhování na Pankrác před cca 25 lety dojíždíme s manželem do Dejvic mezi své přátele. Nuselský sbor na Paloučku, vzdálený pěšky jen asi 12 minut od našeho bydliště v blízkosti kongresového centra, navštěvujeme jen občas. Našla jsem tam po desítkách let přítelkyni z dětství (kdy jsem za války chodila do obecné školy v Poděbradech u babičky a dědečka), Rut, dceru evangelického faráře Jeschke v Poděbradech.

Pozvánka pro členy našeho sboru na přípitek (vína z Nosislavi) s občerstvením v neděli 3.března 2013 po bohoslužbách v Komenského síni.

Těším se, že si společně popovídáme a zavzpomínáme.

Vaše Jarmila Tichá

Foto J. Hlavsa

Silvestr s mládeží

Byla jsem s mládeží už na několika společných oslavách konce kalendářního roku. Vždy se mi čas strávený s ostatními moc líbil a odpočinula jsem si od rušného a rychlého života v Praze.

A jaký byl ten letošní? Tentokrát jsme se s mládeží rozhodli, že se podíváme po několika letech znovu na faru do Křížlic. Na místo jsme se troušili celý den po menších skupinkách, protože někteří z nás nešli z Prahy, nebo měli odvoz autem až k příjemně vyhřáté faře. Zabydleli jsme se v nejvyšším patře, kam za námi hned první večer přijel Petr Hudec, který si pro nás připravil program o životě Martina Luthera - film i povídání bylo poučné a zajímavé.

Hned druhý den ráno se šlo na výlet. Balancovat na zledovatělých cestičkách, nebo se brodit sněhem nebyl žádný med. Ale čerstvě zasněžené lesy, pole, louky a nádherný výhled na okolní hory nám naše snažení dostatečně vynahradil. Prošli jsme se až do Rovečného a celí zmrzli se odpoledne vrátili na faru, kde jsme si uvařili moc dobré jídlo a večer zakončili znovu s Petrem Hudcem. Tentokrát jsme nakousli téma potrat a podívali jsme se na film natočený k této problematice.

V dalších dnech se k nám připojili poslední opozdílci - vystřídali několik z nás, kteří museli odjet dřív. Kromě výletů do okolí se někteří nadšenci vydali i na celodenní výlet na běžkách, nebo trávili volné chvíle koulováním.

V hojném počtu jsme se také zúčastnili bohoslužeb, které probíhaly ve společenské místnosti na faře. A 31. prosince místní pan farář vyhrál kostel, aby tam mohly proběhnout poslední bohoslužby roku. Pojal je velice zajímavým způsobem a pro oživení si s našimi kluky secvičil k jedné písni doprovod na kytaru.

Myslím si, že alespoň pro mne byl letošní Silvestr velice povedený. Plný zábavy, přátel, zamyšlení a odpočinku.

Efox

Foto J. Homuta

„„„ Radost „

Poslední den v minulém roce jsme se setkali v naší modlitebně v 17 h, abychom poděkovali za uplynulý rok. Pavel Prosek zvolil téma k tomuto setkání – RADOST.

Předvedl s Janou Jasnou, jaká je to radost hrát na klavír čtyřručně. Manželé Volní, bratr Heller a Křivohlavý, Jana Oliveriusová přispěli svými zkušenostmi a mluvili o radosti a vděčnosti v rodině, ve sboru, v těžkých chvílích, o radosti s domácím zvířectvem.

Já jsem dostala za úkol povědět něco na téma „Výtvarné umění a radost.“

Nejdříve k jednotlivým pojmům.

Umění a řemesla byla u Židů ve velké vážnosti proto, že ruční práce byla považována za důstojné zaměstnání svobodného člověka.

Všeobecně můžeme UMĚNÍ pochopit jako schopnost vycvičenou až ke zručnosti.

Bratři někdy slovem umění překládají řecké slovo ZNALOST.

Z náboženských důvodů se v Izraeli nevytvářelo umění malířské a sochařské. Užitečná byla řemesla.

Křesťanství neodmítá umění a uměleckou tvorbu, ale umění má sloužit ke vzdělávání posluchačů. Každopádně umění je dar a ten se má rozvíjet.

Pojem RADOST může být vyjádřena velmi silně – „Směje se tak, až se za břicho popadá“, ale může to být tichá radost, kterou pocítujeme v srdci a ta může být spojená s blažeností i vděčností.

Musím se vám svěřit, že po zadání této úvahy jsem sáhla po několika knihách z dějin umění a hledala radostné náměty. Převažovala spíše témata vážná, někdy dramatická či tragická. Vysloveně radostných či veselých událostí je zachyceno daleko méně. Mnohé náměty jsou neutrální – krajiny, zátiší, zvířecí motivy apod. Nicméně oblast výtvarného umění člověka obohacuje či poučuje.

Jako příklad za jiné bych uvedla návštěvu výstavy Jakuba Schikanedera, kterou jsme absolvovali s naším Klubem poznávání. Tento malíř neměl lehký život a jeho obrazy jsou spíše melancholické či nostalgické. – Zasněná Praha s osvětlením plynových lamp. Přesto z této výstavy odcházíte s tichou radostí v srdci a s vděčností za krásný zážitek.

Tak to jsou náměty. A teď radost z tvorby. Radost umělce určitě provází, zvláště když může tvořit svobodně. Určitě se k tomu mísí obava, zda jeho dílo bude pochopeno, jestli je výstižné, zda zvolil správnou cestu. Jestliže je konečný výsledek dobrý, je z toho i radost.

Radost můžeme způsobit i tak, že výtvarné dílo DARUJEME, ale pak je dobré znát vkus a záliby toho dotyčného, jinak to může být dar, který překvapí, ale nemile.

Radost a obdiv můžeme pocítovat i při návštěvě výstavy, kde je instalováno umělecké řemeslo. Důmyslnost, s jakou naši předkové vytvářeli věci běžné spotřeby je obdivuhodná. Ve vánoční době jsme navštívili starodávné betlémy. Co je v nich fantazie, postřehů a důmyslu!

Ještě poznámku na téma TVORBA a DÍTĚ. Máte jistě zážitky s vlastními dětmi nebo vnoučaty, když objeví tužku či pastelky- Jaká je to nádhera patlat se štětcem nebo prsty ve vodovkách či temperách. Prosím rodiče i prapředky: mějte pro tuto „uměleckou tvorbu“ pochopení. Vyplatí se to, nedojdou pak újmy stěny vašeho byru či nábytek. Stalo se nám před lety že když jsme vymalovali byt, s hrůzou jsme zjistili, že stěny dětského pokoje

jsou pomalované. Vysvětlení dítě podalo takto: „Neměla jsem dostatek papíru na kreslení“. Od té doby jsem dbala vždy na to, aby byl dostatek. Druhá dcerka obtáhla pečlivě fixami vzory na perském koberci, které se jí zdály vybledlé. Divila se, že jsme nejásali. Děti se kreslením, malováním, prací s výtvarnými materiály rozvíjejí. Přejme jim to v hojnosti.

Ještě několik slov k ARTETERAPII. Opírá se o výtvarné projevy klientů, je to hlavní léčebný prostředek ke komunikaci. Pomáhá lidem trpícím emocionálními nebo psychickými problémy, také těm, kteří se obtížně slovně vyjadřují. Tyto prostředky vedou k uvolnění a k radostnějším pocitům.

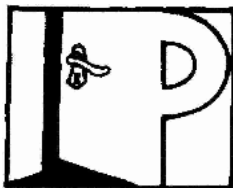
Ještě něco na konec. Jsem přesvědčená, že největším umělcem je náš STVOŘITEL. Denně to poznáváme. Buďme vděční za to, že žijeme v tak krásném městě s bohatou historickou minulostí, že nebydlíme na rovníku ani na Sibiři a že můžeme prožívat čtvero roční období se všemi jejich krásami a radostmi

Jana Kohoutová

Hledám slova pro hledající

Před krátkým časem vyšla v nakladatelství Mlýn kniha Draga Fišera: Hledám slova pro hledající. Drago Fišer seznamuje širokou obec čtenářů čtivým způsobem s diskusí o základních otázkách křesťanského myšlení a vstupuje do ní sám s originálními postřehy. Věnuje se vztahu víry k přírodním vědám, dějinám a náboženským tradicím. Jádrem knížky jsou výklady o významu a dosahu Ježíšovy smrti, která hraje závažnou roli v křesťanské teologii a jejíž zástupný charakter je třeba nově interpretovat, abychom vystihli původní smysl křesťanského vyznání. – Výhodou je, že autor se většinou odvolává na texty, které jsou dostupné i v českém překladu, takže čtenář se s nimi může sám seznámit. Knihu si můžete zakoupit ve sboru ČCE v Praze Dejvicích, stojí 120 Kč.

Profesor Petr Pokorný
(Recenze, která vyjde v Křesťanské revue)

Staré číslo účtu bylo zrušeno.

Plat'te prosím na nový účet u Fio banky, který byl zřízen koncem minulého roku:

č. ú.: **2400319773/2010**

Kalendář na únor 2013

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	3. 2. 10. 2. 17. 2. 1. postní s VP 24. 2. 3. 3. s VP	P. Hudec A. Hudcová R. Mazur (slib poloviny staršovstva) MUDr. Z. Susa P. Hudec
Biblická hodina	Úterý 17:30	
Děti	Nedělní škola: Náboženství: ZŠ Suchdol :	neděle 9:30 čtvrtek 16:30 pátek 13:45
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 14. 2. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťanská služba	3. 2. po bohoslužbách	
Klub poznávání	! 20. 2. v 9:30 Václav Petříček - Po stopách východních křesťanů (dokončení)	
Hodina pohybu	1. 2. v 15:00	
Setkání s hostem	Čtvrtek 28. 2. v 19:00 Josef Stráský a Jitka Vrátná - Afrika	
Staršovstvo	Čtvrtek 7. 2. v 19:00	
Konfirmandi	Čtvrtek 16:30	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 26. 2. 2013
Příští číslo vyjde 3. března 2013

SOUTERRAIN – sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, mobil: 603 479 252, e-mail: henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)
e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010